

РЕШЕНИЕ

№ 5385

гр. София, 30.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 14.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **12685** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на адв. А. Р., като пълномощник на И. В. А. от [населено място], срещу ЗАПОВЕД №РД-26-391/26.11.2021г. на министъра на отбраната. С оспорвания административен акт, на основание чл.90, ал.1, т.2 във вр. с чл.89, ал.1 и ал.2, чл.91, чл.92, ал.1, чл.93 и чл.94 от Закона за държавния служител (ЗДСл.), е наложено дисциплинарно наказание „Порицание“ на И. В. А. – директор на Дирекция „Социална политика и политика на военно-патриотично възпитание“.

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорваната Заповед, като постановена при съществен порок във формата, допуснати при издаването ѝ нарушения на процесуалния и на материалния закон, както и противоречие с целта на закона. Смята, че в административното производство не е било доказано извършването на дисциплинарно нарушение – „неизпълнение на служебни задължения“, за което му е наложено дисциплинарното наказание. Лично и чрез процесуалния си представител адв. Р. моли съда да отмени Заповед №РД-26-391/26.11.2021г. и да осъди ответника да му възстанови сторените разноски по водене на делото, съгласно представения списък. Доводи за незаконосъобразност на административния акт излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

Ответникът – МИНИСТЪР на отбраната, оспорва жалбата. В писмен Отговор от 25.02.2022г. и чрез процесуалния си представител юрк. Г. поддържа, че процесната

Заповед е законосъобразен административен акт и не са налице сочените основания за отмяна. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и писмените доказателства събрани по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед №РД-26-322/02.05.2017г. жалбоподателят И. А. е бил назначен за държавен служител на длъжност „директор“ на Дирекция „Социална политика“ в Министерството на отбраната (МО), с ранг V^{-ти} старши, длъжностно ниво 3 по Класификатора на длъжностите в администрацията (л.90), която длъжност е изпълнявал и към датата на издаване на оспорвания административен акт.

Със Заповед №260/25.08.2021г. министърът на отбраната е наредил, на основание чл.106, ал.1 от Закона за отбраната и въоръжените сили на РБългария (ЗОВС), И. на МО да извърши проверка по сигнал с рег. №14-10-49/31.05.2021г. (л.29).

С Доклад рег. № към 14-10-49/02.09.2021г. главният инспектор в Инспектората на МО е информирал министъра за резултатите от извършена проверка по сигнал с рег. №14-10-49/31.05.2021г., подаден от председателя на Сдружение на бивши и настоящи сини каски „4^{-ти} май“. Обоснован е извод, че сигналът е неоснователен, но в хода на проверката са били установени слабости в организацията на работа на Дирекция „Социална политика и политика на военно-патриотично възпитание“ в процеса на осъществяване на управленски функции и по отношение спазването на изискванията на Вътрешните правила за деловодната дейност и документооборота в МО. В резултат на тези констатации главният инспектор е предложил да бъде потърсена дисциплинарна отговорност на директора на Дирекция „Социална политика и политика на военно-патриотично възпитание“ за това, че не е представил мотивирано писмено становище, поискано от Инспектората на основание чл.12, ал.1, т.2 от Правилника за дейността на Инспектората на МО, както и за неосъществен контрол по изпълнение в срок на поставени от него задачи (т.3). Предложенията, направени в Доклада от 02.09.2021г. са били утвърдени от министъра на 03.09.2021г. с резолюция „Да“, поставена на началната страница (л.42-49).

Със Заповед №ОХ-834/15.09.2021г. министърът на отбраната е наредил, на основание чл.96 ЗДСл и чл.31, ал.1 ЗОВС Д. съвет в МО, назначен със Заповед №ОХ-241/24.03.2021г., да образува дисциплинарно дело срещу И. В. А. – директор на Дирекция „Социална политика и политика на военно-патриотично възпитание“ и да изясни фактите и обстоятелствата по извършените нарушения и степента на вината на жалбоподателя (л.30).

С Писмо рег. №14-10-49/23.09.2021г. председателят на Дисциплинарния съвет е поискал от А. да даде обяснения по поставените в писмото въпроси, на основание чл.96, ал.2 ЗДСл (л.51). На 30.09.2021г. и на 04.10.2021г. жалбоподателят е представил писмени обяснения на поставените му въпроси, обективирани съответно в писмо до директора на Дирекция „Управление на човешките ресурси в отбраната“ и писмо до главния инспектор в Инспектората на МО (л.54, л.58, 59).

С Докладна записка рег. № към 14-10-49/04.10.2021г. А., в качеството му на директор на Дирекция „Социална политика и политика на военно-патриотично възпитание“ е представил на министъра на отбраната проект на Правила за

сътрудничество с военно-патриотичните съюзи, неправителствените организации със сфера на дейност в сигурността и отбраната, сдружения на военнослужещи, резервисти, запасни, ветерани от войните, военноинвалиди и военнопострадали, създадени като юридически лица за осъществяване на общественополезна дейност (л.60 – 64).

С Решение по Протокол №3 от заседания на 08.10.2021г. и на 11.10.2021г. Д. съвет предлага на дисциплинарно наказващия орган да наложи на И. А. дисциплинарно наказание „порицание“. При обсъждането е било взето предвид, че със Заповед №РД-26-06/21.01.2021г. на постоянния секретар на отбраната на И. А. е било наложено друго дисциплинарно наказание „забележка“, което е влязло в сила след като е било потвърдено с Решение №2740/23.04.2021г. на Административен съд София – град (АССГ) по адм. дело №1214/2021г.

На 25.11.2021г. жалбоподателят е представил писмени обяснения пред министъра на отбраната и според приетата по делото Декларация от същата дата е бил изслушан от дисциплинарно-наказващия орган (л.17, л.18-21).

Производството е приключило с постановяване на оспорваната Заповед №РД-26-391/26.11.2021г. В мотивите на административния акт е прието следното: 1) Жалбоподателят не е представил мотивирано писмено становище, поискано от Инспектората на МО с електронно писмо от 26.08.2021г., като е бил длъжен да окаже необходимото съдействие в определения му срок. Това бездействие е квалифицирано като дисциплинарно нарушение по чл.89, ал.2, т.1 ЗДСл – неизпълнение на служебни задължения по чл.46б, ал.6 от Закона за администрацията (ЗА) и чл.30, ал.1 и ал.2, т.2 от Вътрешните правила за дейността на Инспектората на МО, както и неизпълнение на заповед на министъра №Р-260/25.08.2021г. с която на Инспектората на МС е възложено извършването на проверка по сигнал.; 2) В качеството си на директор на Дирекция „Социална политика и политика на военно-патриотично възпитание“ А. е бил длъжен, но не е осъществил контрол по качествено и срочно изпълнение на поставени от него задачи по писмо/сигнал с рег. №14-10-49/31.05.2021г. Бездействието е квалифицирано като дисциплинарно нарушение по чл.89, ал.2, т.1 ЗДСл – неизпълнение на служебни задължения, определени в длъжностната характеристика.

За изясняване на делото от фактическа страна са приети и не са оспорени относими писмени доказателства, които ще бъдат обсъдени при формиране на правните изводи: Копие от електронна кореспонденция от 26.08.2021г. (л.27, 28); Сигнал с рег. №14-10-49/31.05.2021г. (л.32); Становище от И. А. с рег. №14-10-49/15.06.2021г. (л.33); Писмо до председателя на Сдружение на бивши и настоящи сини каски „4^{-ти} май“ с рег. №14-10-49/13.07.2021г. (л.35, 36); Писмо рег. №14-10-49/26.08.2021г. (л.37); Писмо до директора на Дирекция „Социална политика и политика на военно-патриотично възпитание“ с рег. №14-10-49/26.08.2021г. заедно с копие от електронно писмо от 26.08.2021г. (л.38, 39); Писмо с рег. №14-10-49/27.08.2021г. (л.40); Писмо рег. №14-10-49/29.09.2021г. от Инспектората на МО (л.52, 53); Протокол №1/17.09.2021г. от заседание на Дисциплинарния съвет (л. 55-57); Писмо рег. №14-10-49/08.10.2021г. от Инспектората на МО (л.65, 66); Протокол №2/06.10.2021г. от заседание на Дисциплинарния съвет (л.67); Докладна записка рег. № към 14-10-49/19.10.2021г. от директора на Дирекция „Управление на човешките ресурси в отбраната“ (л.75, 76); Становище с рег. № към 14-10-49/19.10.2021г. от директора на Дирекция „Правно-нормативна дейност в отбраната“ (л.77-82); Докладна

записка рег. № към 14-10-49/21.10.2021г. от заместник – министър на отбраната (л.83-87); Докладна записка рег. № към 14-10-49/08.12.2021г. от И. А. (л.88); Длъжностна характеристика за длъжността „директор“ в Дирекция „Социална политика и политика на военно-патриотично възпитание“, утвърдена на 27.02.2020г., връчена на И. А. на 27.02.2020г. (л. 91-99); Функционална характеристика на Дирекция „Социална политика и политика на военно-патриотично възпитание“ от 20.03.2020г. (л.100 – 114); Кадрова справка за редник 1^{-ви} клас И. В. А. (л.115 – 116); Справка за отсъствия за периода 01.08.2021г. до 01.12.2021г. (л.117); Заповед на министъра на отбраната №ОХ-503/29.05.2019г. (л.120); Вътрешни правила за деловодната дейност и документооборота в министерството на отбраната (л. 121-148); Заповед на министъра на отбраната №ОХ-998/05.11.2019г. (л.180 - 182); Заповед на министъра на отбраната №ОХ-294/02.04.2020г. (л.183 - 193); Заповед на министъра на отбраната №ОХ-46/21.01.2021г. (л.203); Вътрешни правила за дейността на инспектората на МО (л.204 -228).

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.124, ал.1 ЗДСл. Подадена е в преклузивния срок за оспорване, от активно легитимирано лице, чиито права и законни интереси са непосредствено засегнати от административния акт.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид заявените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорения административен акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Заповед №РД-26-391/26.11.2021г. е издадена от компетентен административен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл.92, ал.1 ЗДСл. във вр. с чл.42, ал.5 от Закона за администрацията (ЗА). По делото е приета и не е оспорена Заповед №ОХ-1067/25.11.2021г. с която министърът, на основание чл.25, ал.4 ЗА и чл.4, ал.3 от Устройствения правилник на МОq е възложил на заместник министър П. Й. да изпълнява функциите на министър за времето от 11.00 часа на 25.11.2021г. до 18.00 часа на 26.11.2021г., включително.

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които съдът да определи като съществени – водещи до неговата отмяна.

Редът и условията за ангажиране на дисциплинарната отговорност на държавните служители са уредени в Глава пета, Раздел II ЗДСл. (чл.89 – чл.100).

Разпоредбата на чл.89, ал.1 ЗДСл предвижда, че държавният служител, който виновен е нарушил своите служебни задължения, носи дисциплинарна отговорност и се наказва с предвидените в закона наказания.

Съгласно приложимата норма на чл.94, ал.1 ЗДСл предвидените в закона дисциплинарни наказания се налагат не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му, а за нарушение на служебната дисциплина, което е и престъпление или административно нарушение, свързано със службата, установено с влязла в сила присъда или Наказателно постановление (НП), сроковете започват да текат от влизане в сила на присъдата или на НП. Според чл.94, ал.3 ЗДСл сроковете по ал.1 не текат, когато държавният

служител е в законоустановен отпуск.

Законът не установява с изрична норма кога нарушението се смята за открито, но съдът, по аналогия с разпоредбата на чл.196, ал.1 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР), приема, че това е моментът в който органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на нарушителя. В процесния случай това е станало на 18.10.2021г. - датата на която Протоколът с предложението на Дисциплинарния съвет (№3 от 08 и 11.10.2021г.) е постъпил и е регистриран при министъра. От приетата и неоспорена по делото Справка за всички отсъствия на И. А. е видно, че в периода 30.08.2021г. – 01.12.2021г. служителят е бил в отпуск по болест общо 39 работни дни в което време е спиран срокът по чл.94, ал.1 ЗДСл. Следователно в случая е спазен двумесечният срок, след изтичане на който се преклудира правото за налагане на дисциплинарното наказание.

Противно на твърденията на жалбоподателя съдът приема, че в хода на административното производство не е допуснато нарушение на чл.93, ал.1 ЗДСл която задължава дисциплинарно наказващия орган, преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител, да му даде срок за писмени обяснения, както и да събере и оцени посочените от него доказателства. С приетите по делото писмени доказателства: Обяснение с рег. № към 14-10-49/25.11.2021г. и Декларация от 25.11.2021г., безспорно се установява, че това задължение е било изпълнено. Законът – чл.93, ал.1, не въвежда задължение за изслушването на държавния служител да бъде воден протокол, още повече, че доводите си последният излага и в писмени обяснения. Фактът, че производството се е развило по реда на чл.96 ЗДСл – пред Дисциплинарния съвет, не го опорочава. Напротив, това производство дава още една гаранция, че фактите и обстоятелствата от значение за случая, ще бъдат изяснени напълно. В рамките на това производство служителят е имал възможност да представи всички свои възражения, доводи и да ангажира относими доказателства. След преценка на събраните доказателства Д. съвет е приел, че не са налице данни за извършени от служителя дисциплинарни нарушения за които да му бъде наложено някое от наказанията предвидени в чл.90, ал.1, т.4 и т.5 (понижение в по-долен ранг или уволнение). Видно от писмените обяснения, дадени пред министъра на отбраната, жалбоподателят не е представил, нито посочил доказателства, различни от вече събраните, които да бъдат оценени от дисциплинарно – наказващия орган.

Настоящият решаващ състав приема, че оспорваната Заповед е съответна на приложимите материалноправни норми и на целта на закона.

Неизпълнението на служебните задължения е дисциплинарно нарушение за което законът – чл.89, ал.1 във вр. с чл.90 ЗДСл, предвижда налагане на дисциплинарно наказание, съответстващо на тежестта на нарушението и настъпилите от него последици за държавната служба и/или за гражданите, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител.

В случая не са оборени констатациите на Дисциплинарния съвет и на дисциплинарно наказващия орган, за извършени от жалбоподателя И. А. нарушения на служебната дисциплина, изразяващи се в: непредставяне на мотивирано писмено становище, изискано от Инспектората на МО и неосъществяване на контрол за изпълнение на задълженията от подчинени нему служители.

Задължението за представяне на становище по искане на Инспектората към МО произтича от законовата норма на чл.46б, ал.6 от Закона за администрацията (ЗА),

която задължава служителите в администрацията да оказват пълно съдействие на инспекторите при осъществяване на функциите им. В случая, по повод сигнал, подаден от председателя на Сдружение на бивши и настоящи сини каски „4^{-ТИ} май“, министърът на отбраната е наредил И. на МО да извърши проверка за установяване на изнесените обстоятелства (Заповед №Р-260/25.08.2021г.). На основание горното възлагане, с електронно писмо от 26.08.2021г., И. е поискал от директора на Дирекция „Социална политика и политика на военно-патриотично възпитание“ да представи информация по въпросите, изрично посочени в т.1 – т.4. Не се твърди по делото и не са ангажирани доказателства, в указания от Инспектората срок – 27.08.2021г., както и до крайния срок на проверката – 30.08.2021г., жалбоподателят да е представил исканата информация и отговор на въпросите, поставени в писмото от 26.08.2021г. с рег. №14-10-49.

По делото е приета дължностна характеристика за длъжността „директор“ на Дирекция „Социална политика и политика на военно-патриотично възпитание“, с която, видно от отбелязването на последната ѝ страница, жалбоподателят А. е бил запознат на 27.02.2020г. В т.6.2. от дължностната характеристика е предвидено, че директорът на дирекцията самостоятелно планира, организира и разпределя за изпълнение между отделите работата, възложена от министъра, заместник – министрите, началника на кабинета на министъра, постоянния секретар на отбраната, началника и заместник – началниците на отбраната. Съгласно т.7.1 и т.7.2. директорът на дирекцията носи отговорност за взетите решения и за качествено и в срок изпълнение на задачите, отговаря за планирането, управлението и контролирането на ресурсите, както и за точното спазване на административните процедури. В случая е видно от събраните по делото писмени доказателства, че А., в качеството му на директор на Дирекция „Социална политика и политика на военно-патриотично възпитание“ не е упражнил контрол за изпълнение в срок на поставени от него задачи във връзка със сигнала с рег. №14-10-49/31.05.2021г., подаден от председателя на Сдружение на бивши и настоящи сини каски „4^{-ТИ} май“. Съгласно чл.17, ал.2, т.1 от Вътрешните правила за деловодната дейност и документооборота в МО, срокът за изпълнение на поставени задачи е 7-дневен. Този срок в случая е изтекъл на 28.06.2021г., след като с резолюция от 21.06.2021г. жалбоподателят е възложил на подчинен нему служител да подготви отговор по сигнала на Сдружението на бивши и настоящи сини каски „4^{-ТИ} май“. Не е спорно и обстоятелството, че писмото – отговор е било представено и подписано от министъра едва на 13.07.2021г. Освен това, впоследствие на министъра на отбраната повторно е бил представен за подпис отговор по същия сигнал от 31.05.2021г. При това законосъобразен е изводът на административния орган, че жалбоподателят, в качеството му на директор на Дирекция „Социална политика и политика на военно-патриотично възпитание“, не е упражнил контрол за качествено и в срок изпълнение на поставени от него задачи на подчинените му служители във връзка със сигнал с рег. №14-10-49/31.05.2021г.

При така установените факти настоящият решаващ състав приема, че наложеното дисциплинарно наказание е законосъобразно, като административно-наказващия орган е взел предвид и обстоятелството, че преди изтичане на едногодишния срок по чл.98, ал.1 ЗДСл на А. е било

наложено друго дисциплинарно наказание „забележка“, което не е било предсрочно заличено по реда на чл.99, ал.2. По делото е представено Решение №2740/23.04.2021г. на АССГ по адм. дело №1214/2021г., с което е отхвърлена жалбата на И. В. А. срещу Заповед №РД-26-06/21.01.2021г. на постоянния секретар на отбраната, с която му е наложено дисциплинарно наказание „забележка“.

По изложените доводи съдът приема, че Заповед №РД-26-391/26.11.2021г. на министъра на отбраната е законосъобразен административен акт и като такъв не подлежи на отмяна.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.4 АПК на ответника се дължат разноски. Съгласно приложимата норма на чл.78, ал.8 от Гражданския процесуален кодекс в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. В настоящия случай ответникът е бил представляван от юрисконсулт, като съдът в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ във вр. с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, определя размер на възнаграждението – 100 (сто) лева.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК във вр. с чл.124, ал.1 ЗДСл., АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. В. А. от [населено място], срещу ЗАПОВЕД №РД-26-391/26.11.2021г. на министъра на отбраната.

ОСЪЖДА И. В. А., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ап.15, да заплати на Министерството на отбраната, представлявано от министъра, с адрес: 1092 С., [улица], сумата 100 (сто) лева – разноски по адм. дело №12685/2021г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

СЪДИЯ

Боряна Петкова